

sp.zn. [REDACTED] ZNEPLATNĚNÍ/01/2018

č. j. UPOL-150490/9410-2019

V Olomouci dne 11.11.2019

Usnesení

Rektor Univerzity Palackého v Olomouci, prof. Mgr. Jaroslav Miller, M.A., Ph.D., jako příslušný správní orgán dle § 47c odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl na základě § 47c odst. 5 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, v řízení o vyslovení neplatnosti vykonání součásti státní zkoušky [REDACTED] bývalé studentky prezenční formy studia, Magisterského studijního programu Právo a právní věda M6805, studijního oboru Právo, uskutečňovaného na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci,

takto:

řízení o vyslovení neplatnosti vykonání součásti státní zkoušky se zastavuje.

Odůvodnění:

V souladu s § 61 odst. 1 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o vysokých školách“) *platí, že* „uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia; osoba, které bylo studium přerušeno, se stává studentem dnem opětovného zápisu do studia“. Dne 03.09.2012 se [REDACTED] zapsala do prezenční formy studia na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci (dále jen „UP“), Magisterského studijního programu Právo a právní věda M6805, studijní obor (zkratka studijního oboru) Právo (dále jen „studium“) jak bylo zjištěno ze správního spisu č.l. 29 – 85 (studijní spis – č.l. 3).

Na závěr studia [REDACTED] vykonala čtyři součásti státní zkoušky:

- Obhajoba diplomové práce dne [REDACTED]

- z předmětů KPT/NSZZ3 Trestní právo a VPK/NSZZ2 Správní právo dne [REDACTED],
- a z předmětu SPK/NSZZ1 Soukromé právo dne [REDACTED],

přičemž vykonáním poslední součásti státní zkoušky dne [REDACTED] [REDACTED] absolvovala studium v souladu s § 55 odst. 1 zákona o vysokých školách, protože dle stavu věcí známých v tento okamžik splnila všechny podmínky pro absolvování studia. Neboť dle zmíněného ustanovení platí, že „*Studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. Dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část.*“

Dále rozhodující správní orgán, tj. rektor UP, shrne průběh celého případu v návaznosti na správní spis sp. zn. [REDACTED] ZNEPLATNĚNÍ/01/2018, který je v rámci řízení o vyslovení neplatnosti vykonání součásti státní zkoušky (dále jen „řízení“) jím veden.

Dne 22.3.2018 (zavedeno do elektronické spisové služby UP dne 23.3.2018, pod č. j. UPOL-51704/6160-2018, č.l. 2 – 3 správního spisu) byl do emailové schránky UP [REDACTED] doručen podnět ze dne 21.3.2018 k zahájení řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní závěrečné zkoušky. Podnět byl zaslán z emailové adresy [REDACTED] a zasilatel podnětu se označil jako [REDACTED] (dále jen „zasílatel“).

Zasilatel vyličil ve svém podnětu průběh součásti státní zkoušky [REDACTED] [REDACTED] z předmětů KPT/NSZZ3 Trestní právo a VPK/NSZZ2 Správní právo dne [REDACTED] (dále jen „součásti státní zkoušky“). Dle sdělení zasilatele měla za pomoci jeho osoby, kdy s ním byla po celou dobu výkonu součásti státní zkoušky v telefonickém kontaktu za pomoci technického zařízení – miniaturního reproduktoru v uchu a k němu dodávanému mikrofonu skrytému pod šaty, sdělovat příslušnou vylosovanou otázku a dále naslouchat reprodukci svých vlastních zápisků, které jí zasilatel během hovoru předčítal, aby mohla lépe reagovat na položené otázky zkušební komise. K doložení svých tvrzení zasilatel zaslal rovněž záznam telefonního hovoru a výtisk obrazovky mobilního telefonu ze softwaru All Calls Record, kterým prokazuje okamžik započetí hovoru a dobu jeho trvání (přílohy k č.l. 1 správního spisu).

Dle § 47c odst. 4 písm. b) zákona o vysokých školách platí, že „*Řízení o vyslovení neplatnosti se zahajuje z moci úřední; zahájeno může být rektorem nejpozději do 3 let ode dne vykonání nebo zdánlivého vykonání státní zkoušky nebo její poslední součásti...*“. Rovněž z § 47d odst. 3 zákona o vysokých školách plyne, že „*Účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti je pouze osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její součást nebo obhajobu disertační práce jde.*“, přičemž podle § 46 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) platí, že „*Řízení z moci úřední je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi uvedenému v § 27 odst. 1 doručením oznámení nebo ústním prohlášením, a není-li správnímu orgánu tento účastník znám, pak kterémukoliv jinému účastníkovi. Oznámení musí obsahovat označení správního orgánu, předmět řízení, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.*“

Dle § 47c odst. 5 zákona o vysokých školách platí, že „*neshledá-li rektor důvody pro vyslovení neplatnosti státní zkoušky nebo její součásti nebo obhajoby disertační práce podle odstavce 2, řízení o vyslovení neplatnosti usnesením zastaví.*“

Na základě doposud uvedených skutečností a při zohlednění lhůty pro zahájení řízení rektor UP (dále rovněž jako „rozhodující správní orgán“) zvážil zasláný podnět ze dne 21.3.2018 a uvědomil [REDACTED] [REDACTED] (dále jen „účastnice řízení“) oznámením o zahájení řízení o vyslovení neplatnosti vykonání součásti státní zkoušky ze dne 17.4.2018 č.j. UPOL-58313/9410-2018 (č.l. 4 správního spisu) o tom, že UP byl předložen podnět, který zakládá důvodné pochybnosti o průběhu součásti její státní zkoušky. Oznámení o zahájení řízení

o vyslovení neplatnosti vykonání součásti státní zkoušky ze dne 17. 4. 2018 č. j. UPOL-58313/9410-2018 bylo účastnici řízení doručeno dne 19. 4. 2018, přičemž tímto dnem bylo řízení zahájeno.

Dne 19.4.2018 pod č. j. UPOL-59802/916031-2018 (č.l. 5 správního spisu) doručila účastnice řízení do datové schránky UP dotaz a požádala o nahlédnutí do správního spisu, aby zjistila z jakého důvodu bylo řízení zahájeno.

V souladu § 38 odst. 1 správního řádu platí, že „*Účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce*“. Na základě § 38 odst. 4 správního řádu platí, že „*S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.*“

Dne 20.4.2018 bylo prostřednictvím datové schránky účastnice doručeno úřední sdělení ze dne 20.4.2018 č. j. UPOL-59997/9410-2018 (č.l. 6 správního spisu), kterým jí bylo umožněno uplatnit právo nahlížet do správního spisu, přičemž tohoto práva mohla účastnice řízení či její zástupce využít dne 27.4.2018.

Dne 27. 4. 2018 se účastnice osobně dostavila k uplatnění svého práva nahlížet do spisu, přičemž spis jí byl dán k nahlédnutí v době od 9:30 do 9:45. Jak plyne z úředního záznamu (č.l. 8 správního spisu) účastnice řízení si učinila mobilním telefonem kopie č.l. 1 správního spisu včetně příloh a zároveň jí bylo předáno CD se zasláným záznamem telefonního hovoru – „vypálený soubor z přílohy emailu – založeno jako příloha u listu č. 1 správního spisu.

Z § 47c odst. 6 zákona o vysokých školách plyne, že „*Součástí podkladů pro rozhodnutí v řízení o vyslovení neplatnosti je stanovisko přezkumné komise. Přezkumná komise má 7 členů, z toho 6 členů jmenovaných rektorem z profesorů, docentů nebo dalších odborníků; sedmý člen komise je rektorem jmenován z řad studentů veřejné vysoké školy. Podrobnosti o složení přezkumné komise stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy. Přezkumná komise se usnáší nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů.*“. Dle čl. 57 odst. 1 písm. p) Statutu UP pak rovněž platí, že „*Vnitřními předpisy UP podle § 17 odst. 1 zákona, jež jsou registrovány ministerstvem v souladu s § 36 zákona*“ je „*p) Řád přezkumné komise UP*“, a dále dle čl. 3 odst. 1 Řádu přezkumné komise Univerzity Palackého v Olomouci, vnitřního předpisu UP č. R-A-17/03 (dále jen „*Řád*“), platí, že „*Členové přezkumné komise státních zkoušek jsou jmenováni ... rektorem UP z profesorů, docentů a dalších odborníků a studentů fakulty UP, které se osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její součást nebo obhajobu disertační práce jde, stala absolventem.*“ V souladu s uvedeným jmenoval rektor UP dne 2. 5. 2018 členy přezkumné komise UP dle klíče uvedeného v Řádu (jmenovací dekrety viz přílohy k č. 1. 9 správního spisu).

Dle § 47d odst. 1 zákona o vysokých školách platí, že „*...Přezkumná komise podá své stanovisko do 90 dnů ode dne, kdy je o něj požádána rektorem...*“ a dle čl. 4 odst. 1 Řádu platí, že „*...Pozvánku na ustavující zasedání (dále jen „*pozvávka*“) rozesílá rektor UP členům přezkumné komise emailem. Přílohou pozvánky je oznámení o zahájení řízení, které musí být odůvodněné, včetně potvrzení o jeho doručení a žádost rektora UP o sdělení stanoviska podle čl. 7*“. Rektor UP tedy požádal členy přezkumné komise UP o sdělení stanoviska v řízení v zákonné lhůtě (čl. 10 správního spisu). Zároveň podle čl. 4 odst. 1 Řádu (viz výše) rektor UP svolal ustavující zasedání přezkumné komise UP na den 16. 5. 2018.

Dne 6.5.2018 doručila účastnice řízení prostřednictvím datové schránky UP své vyjádření ke spisu a důkazům - č.j. UPOL-64120/916031-2018 (č.l. 11 – 14 správního spisu) spolu s přílohami (dále jen „*vyjádření ze dne 6.5.2018*“). Ve svém vyjádření ze dne 6. 5. 2018 se účastnice řízení nejprve vyjádřila k osobě zaslatele, vylíčila jejich vzájemný vztah a vyjádřila svoji domněnku, proč byl podnět zaslatelem učiněn. Dále zpochybnila legálnost pořízení nahrávky jejího hovoru v návaznosti na nález

Ústavního soudu č. II. ÚS 1774/14 ze dne 9. 12. 2014 a v přílohách připojila svůj textový přepis záznamu telefonního hovoru.

Účastnice řízení poté navrhuje důkaz svědeckými výpověďmi akademických pracovníků UP, aby prokázala svoji úroveň znalostí z jednotlivých oblastí práva, aby tím popřela rozporující tvrzení zasilatele o svých znalostech.

Poté účastnice vyjadřuje názor nad tím, jak vůbec nahrávka vznikla, vyjadřuje svoji domněnku o náhodném hovoru a navrhuje důkaz výsledkem svědka [REDAKCE]. Rovněž konstatuje, že na nahrávce není patrná vzájemná interakce mezi ní samotnou a zasilatelem a podává přepis mezi tím, co jí bylo zasilatelem sděleno a co sama řekla. Závěrem pak účastnice řízení vyjadřuje názor na případnou medializaci případu zasilatelem, to, proč jí nebylo napovídáno u zbylé součásti závěrečné zkoušky a jaké dopady případné zneplatnění pro ni bude mít.

Ve dnech 16. 5. 2018 (ustavující zasedání), 6. 6. 2018 (následné zasedání) a 26. 5. 2018 (následné zasedání) v rámci probíhajícího řízení proběhla zasedání přezkumné komise UP. Zasedání přezkumné komise UP byla v souladu s čl. 2 odst. 2 Řádu – „Zasedání přezkumné komise státních zkoušek jsou neveřejná“ – neveřejná, proto správní spis obsahuje o průběhu zasedání toliko pouze krátký záznam a záznam o zasedání přezkumné komise UP ze dne 26. 5. 2018, pak obsahuje hlasovací lístky o závěrečném tajném hlasování přezkumné komise UP. Dne 27.6.2018 prostřednictvím své předsedkyně doručila přezkumná komise UP rektorovi UP své stanovisko (č.l. 22 – 26 správního spisu). Přezkumná komise UP navrhla rektorovi UP vyslovit neplatnost vykonání součásti státní zkoušky, přičemž pro takto formulované stanovisko hlasovalo šest z celkově sedmi členů přezkumné komise UP.

Přezkumná komise UP svoje stanovisko opírá o § 47c odst. 2 písm. b) zákona o vysokých školách, protože se domnívá, že účastnice řízení je osobou, která v důsledku jiného úmyslného jednání proti dobrým mravům, neuvedeného v písmenu a) § 47 odst. 2 zákona o vysokých školách, splnila jen zdánlivě podmínky nebo předpoklady stanovené zákonem o vysokých školách, studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem pro konání a úspěšné vykonání státní zkoušky nebo její součásti, šlo-li o soustavné jednání proti dobrým mravům.

Přezkumná komise UP se v návaznosti na vyjádření účastnice řízení ze dne 6. 5. 2018 zaměřila nejprve na vzájemnou interakci v záznamu telefonního hovoru mezi účastnicí řízení a zasilatelem. Dle stanoviska přezkumné komise UP se jednalo jednoznačně o oboustrannou komunikaci, byť – logicky – s převahou mluveného slova na straně zasilatele.

Ze záznamu telefonního hovoru jednoznačně plyne, že šlo o záměrnou komunikaci mezi účastnicí řízení a zasilatelem. Například v čase 1.52 nahrávky zasilatel říká: „Pokud jsi „ready, vzdychni“ a následuje povzdech účastnice řízení. Obdobně reaguje vzdychnutím na výzvu zasilatele účastnice řízení v čase 15.35 – 15.58, aby ho ujistila, že správně slyšel z její strany název otázky „Trestní odpovědnost právnických osob“. Dále v čase 41.50 – 42.00 opakuje účastnice řízení po zasilateli výraz „materiální“ jako jeho náповědu na dotaz položený zkoušejícím. Zcela stejně pak činí účastnice řízení v čase 43.00 – 43.20, opět po zasilateli opakuje výraz „materiální“ jako svoji odpověď na dotaz zkoušejícího. V čase 47.18 – 47.30 jí zasilatel napovídá odpověď „správní obvod“, kterou pak účastnice řízení opakuje zkoušejícímu. V čase 52.00 – 52.30 napovídá zasilatel účastnici řízení, že jde o Ministerstvo vnitra, ta opět opakuje. V čase 56.30 – 56.50 – náповěda „subvence“, opět účastnice řízení opakuje zkoušejícímu. V čase 59.00 – 60.00 – náповěda „jeden až dvacet let“, opět opakuje. Na samý závěr hovoru pak zasilatel říká: „Zavolej mi normálně, ať nejsi nápadná“. Účastnice řízení odpovídá: „Dobře“ (1:08:00 až konec nahrávky).

S ohledem na množství interakcí došla přezkumná komise UP k závěru, že ze strany účastnice řízení šlo o úmyslné jednání, kdy zcela vědomě a cíleně komunikovala za pomoci mobilního telefonu se

zasilatelem po celou dobu přípravy i průběhy státní závěrečné zkoušky. Účastnice řízení dle jejich názoru musela vědět, že svým jednáním porušuje chráněný zájem – v tomto případě zájem na řádném a zákonném průběhu státní závěrečné zkoušky, porušit jej chtěla nebo s tím přinejmenším byla ztotožněna. Její úmyslné jednání je předloženou nahrávkou dle stanoviska přezkumné komise UP jednoznačně podloženo.

Zároveň dle závěrů přezkumné komise UP šlo ze strany účastnice řízení o jednání rozporné s dobrými mravy (otázka dobrých mravů byla opakovaně judikaturou řešena např. Usnesení Ústavního soudu ze dne 26. 2. 1998, sp. zn. II. ÚS 249/97, Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. 3 Cdo 69/96. Srov. i další rozsudky Nejvyššího soudu k dobrým mravům a jejich vymezení: rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 6. 2000, sp. zn. 21 Cdo 1880/1999; či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2003, sp. zn. 30 Cdo 664/2002), kdy výše popsané jednání účastnice řízení v podobě zakázaného napovídání a podvodného jednání u státních zkoušek není zásadně v souladu se zásadami a principy uznávanými českou společností a společenským řádem jakožto tzv. dobré mravy v oblasti jak obecně jednání a počínání si člověka ve společnosti, tak konkrétně i v rámci plnění povinností studenta vysoké školy.

Dle názoru přezkumné komise UP účastnice řízení splnila jen zdánlivě podmínky a předpoklady stanovené zákonem o vysokých školách, studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem pro konání a úspěšné vykonání státní zkoušky nebo její součástí. Přezkumná komise UP vyslovila názor, že obecně jakákoli zkouška či jiný způsob ověřování znalostí předpokládá, že jde o znalosti a vědomosti pouze a výlučně osoby zkoušené, které nabyla a jež prezentuje sama a za sebe v průběhu zkoušky. Pouze takové znalosti a vědomosti mohou být hodnoceny a brány jako relevantní pro posouzení, zda osoba zkoušku řádně vykonala, či nikoli. Zákon o vysokých školách pak v § 63 odst. 1 a 2 stanoví, že studijní povinnosti studenta vyplývají ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu, přičemž student je povinen dodržovat vnitřní předpisy vysoké školy a jejich součástí. Studijní a zkušební řád UP pak v čl. 24a odst. 1 hovoří o tom, že pokusí-li se student podvodem nebo za použití nedovolených prostředků ovlivnit výsledek zápočtu, kolokvia či zkoušky, nebude mu zápočet udělen či kolokvium uděleno, resp. zkouška bude hodnocena stupněm „F“. Podle čl. 54 odst. 1 a 2 téhož předpisu pak je student odpovědný za disciplinární přestupek, pokud zaviněně poruší povinnosti stanovené právními předpisy nebo vnitřními předpisy UP a jejich součástí, přičemž za porušení povinností studenta se považuje i podvodné jednání související s plněním studijních povinností a vykazováním jejich splnění. Z daného a contrario jednoznačně plyne, že student je povinen plnit své studijní povinnosti nejen samostatně a sám, osobně, ale též řádně a čestně, bez jakýchkoli podvodných jednání. Svým jednáním tedy účastnice řízení splnila podmínky státní závěrečné zkoušky a ukončení studia jen zdánlivě a v rozporu s právními předpisy i vnitřními předpisy UP, když používala zakázanou nápovědu ze strany zasilatele po celou dobu konání státní zkoušky. Státní zkoušku tak nevykonala samostatně.

Rovněž přezkumná komise UP vyhodnotila jednání účastnice řízení jako jednání soustavné, protože znak soustavnosti je v případě této skutkové podstaty nezbytné vztáhnout k relativně krátkému a jasně časově vymezenému okamžiku, kterým je průběh státní závěrečné zkoušky (v tomto konkrétním případě 60 – 70 minut), neboť právě o vyslovení její neplatnosti v řízení jde. S ohledem na tuto skutečnost lze konstatovat – a plyne to i z výše uvedených pasáží citovaných ze záznamu telefonního hovoru – že jednání proti dobrým mravům účastnice řízení, tj. komunikace se zasilatelem za účelem nápovědy, trvala celou dobu průběhu státní zkoušky a nejednalo se tedy o jednání jednorázové.

Závěrem svého stanoviska se přezkumná komise UP rozhodla zhodnotit zásadní otázku použitelnosti předmětného záznamu telefonního hovoru jako důkazu v řízení, přičemž přezkumná komise UP došla k závěru, že předmětný záznam telefonního hovoru je použitelný jako důkaz ve správním řízení. je.

Svůj názor uvádí s odkazem na § 86 občanského zákoníku, kdy „nikdo nesmí zasáhnout do soukromí jiného, nemá-li k tomu zákonný důvod; zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo pořizovat o tom zvukový nebo obrazový záznam, využívat takové či jiné záznamy pořizené o soukromém životě člověka třetí osobou nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit...“

Dále přezkumná komise UP ovšem konstatuje, že předmětná nahrávka se nijak netýká soukromého života účastnice řízení, neboť zaznamenává nikoli projevy osobní povahy, nýbrž obsah a průběh státní závěrečné zkoušky na vysoké škole, tedy průběh veřejného aktu souvisejícího s ověřováním předpokladů pro získání vysokoškolského diplomu. Obsah sdělení účastnice řízení v rámci předmětné nahrávky jsou určena právě zkušební komisi, nikoli primárně druhé telefonující osobě (zasílatel).

Podle názoru přezkumné komise UP nejde o typický telefonní hovor, který je z povahy věci neveřejný, ale o záznam průběhu státní zkoušky, jejíž průběh je naopak ze zákona veřejný (§ 53 odst. 1 zákona o vysokých školách). Stejně tak nelze nahrávku připodobnit tajnému nahrávání soukromého hovoru proběhnuvšího mezi čtyřma očima, neboť jde o záznam průběhu veřejné státní zkoušky.

V nálezů Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1774/14, ze dne 9. 12. 2014, na který odkazuje ve svém vyjádření účastnice, se Ústavní soud přiklonil k možnosti použití nahrávky rozhovoru zaměstnance a zaměstnavatele jako důkazu v pracovníprávním sporu. Ústavní soud zde uvedl, že „pokud obecné soudy nepřipustí jako důkaz účastníkem řízení (zaměstnancem) navrhovanou audionahrávku rozhovoru mezi jím a členem zahraničního vedení zaměstnavatele, způsobilou zásadně ovlivnit skutková zjištění v projednávané věci, tzn. přispět k objasnění skutečného důvodu výpovědi z pracovního poměru, nedůvodně tak upřednostní právo na ochranu osobnosti této nahrávané osoby před právem zaměstnance jako slabší strany sporu na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod“. Ústavní soud dal tedy přednost použitelnosti nahrávky jako důkazu před zájmy nahrávané osoby.

Ústavní soud ve zmíněném nálezů mj. uvádí, že „základním kritériem, jež má vést k rozhodnutí o použitelnosti či nepoužitelnosti záznamu rozhovoru pořizeného soukromou osobou bez vědomí nahrávané osoby jako důkazu v příslušném řízení, je poměrování chráněných práv a zájmů, které se v této soukromé sféře střetávají [...]. Kromě okolností, za nichž byla taková nahrávka pořizena, bude rozhodující i význam právem chráněného či uznávaného zájmu, který je předmětem vlastního řízení, a možnosti, které měl účastník uplatňující informace z nahrávky k dispozici k tomu, aby získal takové informace jiným způsobem než za cenu porušení soukromí druhé osoby“.

Přezkumná komise UP v posuzovaném případě vzala v potaz jak okolnosti, za nichž byla nahrávka pořizena (konání státní zkoušky na vysoké škole), chráněný zájem, který je předmětem probíhajícího řízení (zájem na řádném průběhu studia, resp. zabránění podvodům při plnění povinností studentů na vysoké škole), i povahu obsahu nahrávky (tj. záznam průběhu zkoušky, nikoli soukromý telefonát mezi účastnicí řízení a zasílatelem).

Účastnice řízení ve svém vyjádření ze dne 6. 5. 2018 cituje z uvedeného nálezů pasáž, ve kterém Ústavní soud uvádí: „pokud by však uvedená audionahrávka obsahovala projevy osobní povahy člena zahraničního vedení zaměstnavatele, který si nebyl vědom, že by byl nahráván, převáží v nyní projednávaném případě ochrana práva stěžovatele na spravedlivý proces zaručeného čl. 36 odst. 1 Listiny. Za běžných okolností je svévolné nahrávání soukromých rozhovorů bez vědomí jejich účastníků hrubým zásahem do jejich soukromí. Takovýto postup s rysy zálužnosti je ve velké většině případů morálně i právně zcela nepřijatelný, zejména, je-li veden záměrem nahrávanou osobu poškodit“.

Z výše uvedeného dle stanoviska přezkumné komise UP jednak vyplývá, že i v případě, že nahrávka obsahuje projevy osobní povahy, je v některých případech přípustné (např. právě v tom, který řešil

Ústavní soud) nahrávku jako důkaz použít. Kritériem pro posouzení je intenzita zájmů, které jsou v kolizi. Přezkumná komise UP shledala, že zájem na ochraně soukromí účastnice řízení je velmi slabý, neboť v posuzovaném případě nahrávka projevy osobní povahy neobsahuje, nýbrž zachycuje průběh veřejné státní zkoušky, naopak zájem na odhalení podvodů při získání vysokoškolské kvalifikace je velmi silný, zvláště pak v souvislosti se stále rostoucí dostupností a sofistikovaností řady technických pomůcek či prostředků.

Poté, co přezkumná komise UP doručila dne 27. 6. 2018 své stanovisko, si rektor UP dále vyžádal stanovisko členů komise státních zkoušek, u nichž účastnice řízení součástí státní zkoušky skládala. K žádosti o vyjádření zaslal toliko jeden člen komise státních zkoušek své vyjádření (č.l. 27 správního spisu), v němž vyjádřil názor, že předmětná nahrávka skutečně zachycuje průběh zkoušení účastnice řízení v rámci státní závěrečné zkoušky. Podle záznamu byl tento člen schopen rozeznat hlasy obou dalších zkoušejících. Záznam odpovídá standardnímu průběhu zkoušky. Člen komise však musel rovněž konstatovat, že si nevzpomíná na žádnou anomálii či nezvyklost v průběhu zkoušky, která by nasvědčovala tomu, že účastníci řízení při přípravě i v průběhu samotného zkoušení někdo radí pomocí mobilního zařízení.

Závěrem si rozhodující správní orgán vyžádal z Právnické fakulty UP soupis otázek (č.l. 28 správního spisu), které si jednotliví studenti dne [REDAKCE] u dotčené zkušební komise (u níž skládala příslušnou součást státní zkoušky i účastnice řízení) vylosovali, přičemž otázky účastnice řízení jsou barevně označeny.

Dle § 36 odst. 3 správního řádu platí, že „Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ...“ Účastnice řízení byla tedy oznámením o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 23.7.2018, č. j. UPOL-98585/9410-2018 (č.l. 87 správního spisu) informována, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí a jako účastnice řízení má možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladům. Oznámení o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 23. 7. 2018, č. j. UPOL-98585/9410-2018 bylo účastnici řízení doručeno do datové schránky dne 30. 7. 2018.

Na základě následné komunikace se účastnice řízení dostavila dne 3.8.2018 k nahlédnutí do správního spisu a učinila si kopie č.l. 22 – 26 správního spisu s tím, že požádala o možnost zaslat vyjádření k podkladům do jednoho týdne.

Dne 10. 8. 2018 pod č. j. UPOL-103712/916031-2018 (čl. 89 – 93 správního spisu) doručil právní zástupce účastnice řízení do datové schránky UP vyjádření, přičemž připojil rovněž plnou moc.

Ve svém vyjádření se právní zástupce účastnice řízení omezil toliko na rozporování legálnosti záznamu telefonního hovoru (obdobně jako sama účastnice řízení ve vyjádření ze dne 6. 5. 2018), komentář k osobě zaslatele a náznak zpochybnění autenticity záznamu telefonního hovoru.

Rozhodující správní orgán se při svém rozhodování opíral pouze o důkazy a písemnosti založené ve správním spise, který je v řízení veden a rozhodl se žádné další důkazy navrhované účastnicí řízení neprovádět. Považuje za zcela nadbytečné a nemožné v rámci řízení cokoli o skutečném stavu věci vypovědět, provedení výsledku (či požadovat písemné vyjádření) od účastnicí řízení navrhovaných akademických pracovníků, protože tito by možná mohli hodnotit její znalosti z příslušných oblastí práva, nicméně hodnocení znalostí účastnice řízení není předmětem tohoto řízení, předmětem řízení je pouze to, zda při vykonání součástí státní zkoušky soustavně a úmyslně jednala proti dobrým mravům a nesplnila nebo splnila jen zdánlivě podmínky nebo předpoklady stanovené zákonem o vysokých školách, studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem pro konání a úspěšné vykonání součástí státní zkoušky.

Dne 31. 8. 2018 pod č. j. UPOL-109065/9410-2018 bylo vydáno rozhodnutí rektora UP, jímž byla vyslovena neplatnost vykonání součástí státní zkoušky z předmětů KPT/NSZZ3 Trestní právo a

VPK/NSZZ2 Správní právo. Proti shora uvedenému rozhodnutí podala účastnice řízení správní žalobu ze dne 3. 11. 2018, které Krajský soud v Ostravě vyhověl a napadeným rozsudkem rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Proti nadepsanému rozsudku Krajského soud v Ostravě podal rozhodující správní orgán kasační stížnost, která však byla NSS zamítnuta.

Rozhodující správní orgán s ohledem k výše uvedenému, nicméně v návaznosti na závazný právní názor vyjevený v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) č. j. 2 As 123/2019 – 57 ze dne 31. 10. 2019 se ve smyslu § 47d odst. 1 zákona o vysokých školách odchylyje od stanoviska přezkumné komise UP a konstatuje, že účastnice řízení svým jednáním, které jí je kladeno za vinu, nenaplnila všechny znaky skutkové podstaty, a to zejména, jak plyne ze závazného právního názoru NSS, nejednala soustavně nebo opakovaně.

NSS konstatoval, že pouhé jedno jednání účastnice řízení, které jí je kladeno za vinu, k naplnění zákonné podmínky opakovanosti nestačí.

Jednání soustavné je oproti jednání opakovanému nutno považovat za jakousi vyšší, cílenější a organizovanější formu opakování. Znakem soustavnosti je zde v první řadě jednotící záměr a opakování dílčích aktů tolikrát, kolikrát je třeba k dosažení tohoto záměru. Soustavnost je v obecně jazykovém smyslu protikladem jednorázovosti či ojedinělosti. Typickou formou soustavného jednání by například bylo, pokud by účastnice řízení napovědy na dálku za použití technické pomůcky používala při skládání jednotlivých součástí státní zkoušky systematicky, jako jakousi „metodu“, jež jí měla pomoci tyto zkoušky jako celek složit

V řízení však nebylo prokázáno, že by účastnice řízení jednala způsobem jí kladeném za vinu i jindy než ve výše uvedeném jediném případě. Jde tedy o úmyslné jednání jsoucí ve významném rozporu s dobrými mravy, avšak postrádá znak soustavnosti.

Je tedy nepochybné, že pokud by účastnice řízení v skutku jednala tak, jak jí je předestíráno, šlo by o jednání v přímém úmyslu. Musela tedy vědět, že využívá určité technické zařízení a komunikuje na dálku s osobou, jež jí napovídá, pokud by poslouchala přes technické zařízení slova této osoby, umožnila jí seznámit se se zadáním zkušebních otázek a na pokyn této radící osoby jí sama signalizovala zpět odpovědi na určité doplňující dotazy pomáhající lépe cílit napovědu. V tomto smyslu by šlo o jednání cílené, systematické, promyšlené, vedené chladným rozumem orientovaným na nemravný výsledek. To však z takového jednání ještě nečiní jednání soustavné. K naplnění tohoto znaku by bylo třeba, aby k cílenosti jednání přibyla opakovanost směřující k dosažení širšího, tedy nikoli jen jednorázovým jednáním dosažitelného záměru. Taková okolnost, ale v případě účastnice řízení nebyla prokázána.

Závěrem je tedy nutné konstatovat, že i kdyby se účastnice řízení jednání, jež je jí kladeno za vinu, dopustila, nemůže být neplatnost vykonání příslušné součásti státní zkoušky pro toto jednání vyslovena.

Z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Toto rozhodnutí je konečné a opravný prostředek proti němu není přípustný.

prof. Mgr. Jaroslav Miller, M.A., Ph.D.

rektor